

No volen caldo? Dues tasses!

«La millor solidaritat amb els imputats és la culminació del procés en els terminis que ha assenyalat el Parlament i perquè ben aviat els tribunals espanyols deixin de tenir jurisdicció a Catalunya»

Després de quatre anys d'intens procés independentista, hem vist com en les grans diades la mobilització independentista civil ha estat molt potent, grandiosa i tal com s'ha dit, incomparable amb res més a nivell mundial.

Fixem-nos, però, en les mobilitzacions fora de la Diada. Hi ha hagut concentracions per celebrar acords i declaracions del Parlament, o criticar sentències, imputacions o declaracions de membres del govern espanyol. La mobilització independentista fora de la Diada té capacitat de reacció però sempre en proporció a la percepció d'atac que es té des de la ciutadania.

Mereixen una especial atenció, però, totes les concentracions que es van originar al voltant de la prohibició del 9-N de 2014, donada la seva originalitat i sobretot perquè són les més semblants als escenaris que ens trobarem els propers mesos. Recordem algunes imatges com la de les places dels ajuntaments catalans amb desenes de milers de persones sota la pluja del 30 de setembre. També la concentració massiva a la plaça Catalunya del diumenge 19 d'octubre o, sobretot la cassolada, símbol de la revolta ciutadana durant les cinc nits prèvies a la votació. I, finalment, el propi 9-N al matí, quan moltíssims col·legis es van despertar protegits per centenars de veïns.

En aquella ocasió la mobilització va tenir conseqüències clares, va cohesionar la societat que es va llençar a votar en massa amb un esperit de repte col·lectiu a favor de la democràcia. No tenim ni idea de com seran les mobilitzacions dels propers mesos, però el que més s'hi assemblarà, multiplicat per 2 per 3 o per 10, són aquestes mobilitzacions prèvies del 9-N.

Però anem a pams, les mobilitzacions independentistes, fins a les més descomunals de totes, deixen absolutament freds i indiferents el govern espanyol i a la majoria de l'opinió publicada espanyola. Essent això així, val molt la pena que a l'hora de mobilitzar-nos pensem bé quin ha de ser l'objectiu de cada una de les actuacions.

Ara mateix en trobem en un escenari de creixent intensificació de l'ofensiva judicial espanyola contra el procés i els seus líders. Què cal fer a mida que s'intensifiqui i es concretin les denúncies? El que és segur és que assistir als judicis i acatar les sentències inculpatòries mentre desenes de milers de persones es manifesten pels carrers seria probablement un escenari que ajudaria ben poc a culminar el procés.

Caldrà tenir prou imaginació per fer un salt qualitatiu que més enllà de concentrar gent i mantenir el to cívic, pugui omplir de contingut polític la reivindicació. Si feu un cop d'ull a l'etiqueta #cassolada9N de Twitter podreu veureu que aquella no fou una acció reactiva contra la prohibició, sinó que era una afirmació col·lectiva que diumenge, passés el que passés, s'aniria a votar. No era, "Que enfadats estem amb la prohibició!" sinó "Encara que ens la prohibeixin la farem igualment". I amb un somriure.

En definitiva, si no volen caldo, dues tasses. Si imputen els qui van organitzar la consulta del 9-N, organitzem un referèndum vinculant. La millor solidaritat amb els imputats és la culminació del procés en els terminis que ha assenyalat el Parlament i perquè ben aviat els tribunals

espanyols deixin de tenir jurisdicció a Catalunya.